

PRANEŠIMAS SPAUDAI Nr. 70/23

2023 m. gegužės 4 d., Liuksemburgas

Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-389/21 P | *ECB / Crédit lyonnais*

Teisingumo Teismas patvirtino ECB atsisakymą apskaičiuojant *Crédit lyonnais* svarto koeficientą neįtraukti 34 % *Caisse des dépôts et consignations* perleistų pozicijų

Jis panaikino priešingą Bendrojo Teismo sprendimą, kuriame viršytos teisminės kontrolės ribos, pakeičiant ECB vertinimą dėl „Crédit lyonnais“ kylančios labai skubaus pardavimo rizikos savuoju vertinimu

Crédit lyonnais yra pagal Prancūzijos teisę įsteigta akcinė bendrovė, turinti leidimą veikti kaip kredito įstaiga. Ši kredito įstaiga yra *Crédit agricole SA* patronuojamoji bendrovė ir šiuo pagrindu jai taikoma Europos Centrinio Banko (ECB) tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.

2015 m. gegužės 5 d. *Crédit agricole* savo ir *Crédit agricole* grupei priklausančių subjektų, įskaitant *Crédit lyonnais*, vardu paprašė ECB leidimo¹ apskaičiuojant svarto koeficientą neįtraukti pozicijų, perleistų Prancūzijos viešajai įstaigai *Caisse des dépôts et consignations* (CDC), kurios susidarė dėl indėlių pagal įvairias taupomąsias knygeles, kurie pagal taikytinus Prancūzijos teisės aktus privalo būti perduoti CDC (toliau – reguliuojamieji taupomieji indėliai).

2016 m. rugpjūčio 24 d. sprendimas, kuriuo ECB atsisakė *Crédit agricole* suteikti prašomą leidimą, buvo panaikintas Bendrojo Teismo sprendimu². Po šio sprendimo *Crédit agricole* iš naujo pateikė ECB prašymą leisti neįtraukti CDC perleistų pozicijų. 2019 m. gegužės 3 d. sprendimu³ ECB leido *Crédit agricole* ir subjektams, priklausantiems *Crédit agricole* grupei, išskyrus *Crédit lyonnais*, apskaičiuojant svarto koeficientą visiškai neįtraukti CDC perleistų pozicijų. Vis dėlto *Crédit lyonnais* buvo leista neįtraukti tik 66 % pozicijų. Ginčijamame sprendime ECB, nusprendęs, kad šiuo atveju turi diskreciją, taikė metodiką, pagal kurią atsižvelgiama į tris aspektus, t. y. Prancūzijos centrinės administracijos kreditingumą, labai skubaus pardavimo riziką ir CDC pozicijų koncentracijos lygį.

Bendrasis Teismas patenkino⁴ *Crédit lyonnais* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo tiek, kiek juo šiai bendrovei neleista apskaičiuojant svarto koeficientą neįtraukti visų CDC perleistų pozicijų. Bendrasis Teismas konkrečiai konstatavo, kad ginčijamo sprendimo motyvas, susijęs su labai skubaus pardavimo rizikos lygiu, buvo „neteisėtas“. Toliau jis nusprendė, kad kiti du ECB taikytos metodikos aspektai negalėjo pagrįsti ECB atsisakymo ginčijamame sprendime leisti *Crédit lyonnais* neįtraukti visų šios įstaigos CDC perleistų pozicijų.

Gavęs ECB apeliacinį skundą Teisingumo Teismas panaikino skundžiamą sprendimą ir, priimdamas galutinį

¹ Numatytas 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1), iš dalies pakeisto 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/62 (OL L 11, 2015, p. 37), 429 straipsnio 14 dalyje.

² 2018 m. liepos 13 d. Sprendimas *Crédit agricole / ECB*, T-758/16 (taip pat žr. [Pranešimą spaudai Nr. 110/18](#)).

³ Sprendimas ECB SSM-2019-FRCAG-39 (toliau – ginčijamas sprendimas).

⁴ 2021 m. balandžio 14 d. Sprendimas *Crédit lyonnais / ECB* (T-504/19, toliau – skundžiamas sprendimas).

sprendimą byloje, atmetė *Crédit lyonnais* ieškinį. Savo sprendime Teisingumo Teismas pateikė paaiškinimų dėl Sąjungos teismų vykdomos kontrolės lygio, vertinant ECB priimtų administracinių sprendimų teisėtumą, kai ECB turi didelę diskreciją.

Teisingumo Teismo vertinimas

Teisingumo Teismas priminė: kadangi ECB turi didelę diskreciją nuspręsti, ar suteikti leidimą apskaičiuojant svarto koeficientą neįtraukti tam tikras sąlygas atitinkančių pozicijų, vykdydamas ECB sprendimo motyvų teisėtumo teisminę kontrolę Sąjungos teismas neturi pakeisti ECB vertinimo savuoju. Šia kontrole siekiama patikrinti, ar toks sprendimas nėra pagrįstas iš esmės netiksliais faktais ir ar jame nėra padaryta akivaizdžios vertinimo klaidos arba piktnaudžiauta įgaliojimais. Šiuo atžvilgiu Sąjungos teismas turi, be kita ko, patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus reikšmingus duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas. Iš tiesų, kai institucija turi didelę diskreciją, procedūrinių garantijų, tarp kurių yra jos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas nagrinėjamos situacijos aplinkybes, užtikrinimas yra ypač svarbus.

Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pats atlikęs reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatybių ir jų bendro poveikio vertinimą Bendrasis Teismas nusprendė, kad labai skubaus pardavimo rizikos lygis nebuvo pakankamai aukštas, kad pateisintų ECB atsakymą apskaičiuojant svarto koeficientą neįtraukti visų *Crédit lyonnais* pozicijų, perleistų CDC.

Tai darydamas, viena vertus, Bendrasis Teismas nepaneigė dėl reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatybių padarytų ECB išvadų, kuriomis remdamasis jis nusprendė, kad šios ypatybės neleido visiškai atmesti rizikos, kad *Crédit lyonnais* gali būti priversta imtis labai skubaus pardavimo. Tai visų pirma taikytina ECB išvadoms, susijusioms su dideliu reguliuojamųjų taupomųjų indėlių likvidumu, nesant teisės aktų nuostatų, kuriomis būtų ribojamas šių indėlių atsiėmimas, ir su *Crédit lyonnais* pareiga grąžinti indėlius net ir per jos pozicijų ir CDC pozicijų koregavimo dešimties dienų laikotarpį. Taigi Bendrasis Teismas neginčijo aplinkybių, į kurias atsižvelgta ginčijamame sprendime, faktinio teisingumo, patikimumo ar nuoseklumo ir neįrodė, kad šios aplinkybės nėra visi reikšmingi duomenys, į kuriuos turėjo atsižvelgti ECB.

Kita vertus, Bendrojo Teismo išvada, kad duomenys, į kuriuos atsižvelgė ECB, negalėjo pagrįsti ginčijamame sprendime padarytų išvadų, išplaukia iš jo paties atlikto labai skubaus pardavimo rizikos lygio vertinimo. Šis vertinimas, grindžiamas tais pačiais aspektais, į kuriuos atsižvelgė ECB, skiriasi nuo šios institucijos vertinimo, tačiau neįrodoma, kad pastarasis yra akivaizdžiai klaidingas.

Taip samprotaudamas Bendrasis Teismas, užuot atlikęs jam tenkančią akivaizdžios vertinimo klaidos kontrolę, pakeitė ECB vertinimą savuoju tuo atveju, kai ši institucija vis dėlto turėjo didelę diskreciją.

Be to, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo atliktu ECB pateisinimo, grindžiamo neseniai įvykusių bankų krizių patirtimi, vertinimu, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas nenustatė, kodėl argumentai, kad reguliuojamieji taupomieji indėliai, kitaip nei indėliai iki pareikalavimo, negali būti investuojami į rizikingą arba nelikvidų turtą, gali įrodyti, kad ECB atliktas masinio atsiėmimo rizikos scenarijaus vertinimas, į kurį reikėjo atsižvelgti analizuojant *Crédit lyonnais* kylančią labai skubaus pardavimo riziką, yra akivaizdžiai klaidingas. Tas pats pasakytina apie argumentus, grindžiamus skirtumu tarp Prancūzijos dvigubos garantijos, teikiamos reguliuojamųjų taupomųjų indėlių knygelėms, ir Direktyvoje 2014/49⁵ nustatyto garantijų mechanizmo.

Tuo remdamasis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, pakeisdamas *Crédit lyonnais* kylančios labai skubaus pardavimo rizikos vertinimą savuoju, tačiau neįrodė, kodėl tame sprendime pateiktame ECB vertinime šiuo klausimu padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Taip jis peržengė savo teisminės kontrolės ribas. Be to, jis taip pat klaidingai nusprendė, kad ECB neįvykdė pareigos rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas nagrinėjamos situacijos aplinkybes.

⁵ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2014/49/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 252).

Iš dalies panaikinęs skundžiamą sprendimą, **Teisingumo Teismas priėmė galutinį sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje**. Analizuodamas *Crédit lyonnais* pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus **jis nusprendė, kad, atsižvelgiant į ribotą teisminę kontrolę, kurią jis turi atlikti turint omenyje ECB šiuo atveju turimą didelę diskreciją, *Crédit lyonnais* neįrodė, kad ginčijamame sprendime pateiktas šios institucijos vertinimas, susijęs su labai skubaus pardavimo rizika ir Prancūzijos administracijos kreditingumu, yra akivaizdžiai klaidingas**. Taigi Teisingumo Teismas patvirtino sprendimą neleisti apskaičiuojant *Crédit lyonnais* sverto koeficientą neįtraukti 34 % CDC perduotų pozicijų.

PRIMINIMAS: Teisingumo Teismui galima paduoti apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo ar nutarties tik teisės klausimais. Paprastai sprendimo vykdymas dėl apeliacinio skundo nesustabdomas. Jei apeliacinis skundas priimtinas ir pagrįstas, Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina. Jis gali pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti. Priešingu atveju, jis grąžina bylą Bendrajam Teismui, kuriam Teisingumo Teismo apeliacine tvarka priimtas sprendimas yra privalomas.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Teisingumo Teismo.

Visas sprendimo [tekstas](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Marta Osleja ☎ (+352) 4303 6005

Nuotraukas iš sprendimo paskelbimo posėdžio galima rasti „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Likite su mumis!

